

SURAH KISAH-KISAH

Surah: 28 Juzuk: 20 Bil. Ayat: 88

*Dengan nama Allah Yang Maha Pemurah,
lagi Maha Mengasihani.*

1. Taa, Siin, Miim.
2. Inilah ayat-ayat al-Quran yang nyata.
3. Kami bacakan kepadamu (wahai Muhammad) sebahagian daripada kisah Musa dan Firaun dengan keterangan yang benar bagi orang yang beriman.
4. Sesungguhnya Firaun telah melakukan kezaliman di bumi (Mesir) dengan melampaui batas, dan dia menjadikan penduduknya berpuak-puak. Dia menindas satu puak di antaranya dengan membunuh anak-anak lelaki mereka dan membiarkan anak-anak perempuan mereka hidup. Sesungguhnya dia adalah daripada golongan yang membuat kerosakan.
5. Kami hendak memberikan pertolongan kepada kaum yang tertindas di negeri itu (Mesir), dan hendak menjadikan mereka pemimpin-pemimpin, serta hendak menjadikan mereka pewaris (apa yang dimiliki oleh Firaun dan kaumnya).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسّر ﴿١﴾

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾

نَسْأَلُكَ عَلَيْنَا مِنْ نَبِيِّنَا وَمَوْسَىٰ وَفِرْعَوْنَ

بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٣﴾

إِنَّ فِرْعَوْنَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلَ

أَهْلَهَا شِيْعًا يَسْتَضِعُّ طَائِفَةً مِنْهُمْ

يُدْبِحُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُ كَانَ

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾

وَنُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضِعُوا فِي

الْأَرْضِ وَيَجْعَلَهُمْ آيَةً وَيَجْعَلَهُمُ

الْوَارِثِينَ ﴿٥﴾

6. Kami hendak memberikan mereka kedudukan yang kukuh di negeri itu. Kami juga hendak memperlihatkan kepada Firaun dan Haman serta tentera-tentera mereka apa yang mereka bimbangkan (daripada golongan yang tertindas itu).
7. Kami ilhamkan kepada ibu Musa: «Susukanlah dia. Jika engkau takut sesuatu bahaya mengenainya (daripada angkara Firaun), maka (letakkanlah dia di dalam peti dan) lepaskanlah dia ke laut. Janganlah engkau merasa bimbang dan jangan pula bersedih, sesungguhnya Kami akan mengembalikannya kepadamu, dan Kami akan melantiknya menjadi salah seorang daripada para rasul Kami.
8. Setelah itu dia dipungut oleh orang Firaun, supaya kesudahannya dia akan menjadi musuh dan menyebabkan mereka bersedih, sesungguhnya Firaun dan Haman serta orangnya adalah golongan yang bersalah.
9. (Ketika melihat kanak-kanak itu) isteri Firaun berkata: «(Semoga ia menjadi) penyejuk mata bagiku dan bagimu, janganlah kamu membunuhnya, mudah-mudahan dia berguna kepada kita, atau kita jadikan dia anak». Padahal mereka tidak menyedari (kesudahannya).

وَأَمْكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَنُرِيَ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمَا مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ أَنْ أَرْضِعِيهِ ۖ فَإِذَا
خِفْتِ عَلَيْهِ فَأَلْقِيهِ فِي الْيَمِّ وَلَا تَخَافِي
وَلَا تَحْزَنِي ۗ إِنَّا رَأَوْنَاهُ إِلَيْنَا ۖ وَجَاعَلُوهُ مِنَ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾

فَأَلْقَتْهُ رِيَاءَ الْفِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ
عَدُوًّا وَحَزَنًا ۗ إِنَّ فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ
وَجُنُودَهُمَا كَانُوا خَاطِبِينَ ﴿٨﴾

وَقَالَتِ امْرَأَتُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَيْنِي
وَلَاكُ ۖ لَا تَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ
نَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾

10. Lalu hati ibu Musa menjadi kosong, sesungguhnya dia nyaris-nyaris menyatakan cerita sebenar jika Kami tidak kuatkan hatinya, supaya dia tetap daripada orang yang percaya (akan janji Allah).
11. Dia berkata kepada kakak Musa: «Pergilah cari beritanya». Lalu dia melihatnya dari jauh sedangkan orang ramai tidak menyedarinya.
12. Kami jadikan dia mulanya enggan menyusu kepada perempuan-perempuan yang hendak menyusukannya, (melihatkan halnya itu) kakaknya berkata: «Mahukah aku tunjukkan kepada kamu penghuni sebuah rumah yang dapat memeliharanya bagi kamu, serta mereka ikhlas kepadanya?»
13. Maka Kami kembalikan dia kepada ibunya supaya tenang hatinya dan tidak bersedih, dan supaya dia mengetahui bahawa janji Allah adalah benar, tetapi kebanyakan mereka tidak mengetahui.
14. Ketika Musa sampai ke peringkat umur yang cukup kekuatannya dan sempurna, Kami kurniakan kepadanya kebijaksanaan serta ilmu pengetahuan, dan demikianlah Kami membalas orang yang melakukan kebaikan.

وَأَصْبَحَ فُؤَادُ لُؤْلُؤٍ مُّوسَىٰ فَلَئِمَّا كَانَ كَأَدَّتْ
لَتُبَدِي بِهِ لَوْلَا أَنْ رَبَّنَا عَلَىٰ قَلْبِهَا
لِتَكُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾

وَقَالَتْ لِأُخْتِهِ قُصِيصٌ بِصُرَّتْ بِهِ عَنْ
جُنُبٍ وَهِيَ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١١﴾

﴿وَحَرَّمَ أَعْيَاهُ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلَ فَقَالَتْ
هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ
لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ﴾ ﴿١٢﴾

فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أُمِّهِ كَىٰ تَقَرَّ عَيْنُهَا وَلَا
تَحْزَنَ وَتَعْلَمُ أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنَّ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَوَأَسْتَوَىٰءَاتَيْنَاهُ حُكْمًا
وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾

15. Dia masuk ke bandar (Mesir) semasa penduduknya sedang lengah⁽¹⁾, lalu dia mendapati dua orang lelaki sedang bergaduh. Seorang daripada golongannya dan yang seorang lagi daripada pihak musuhnya. Maka orang yang daripada golongannya meminta tolong kepadanya melawan orang yang daripada pihak musuhnya, Musa pun menumbuknya lalu menyebabkan orang itu mati. (Pada saat itu) Musa berkata: «Ini adalah daripada kerja syaitan⁽²⁾, sesungguhnya syaitan itu musuh yang nyata menyesatkan».
16. Dia berkata: «Wahai Tuhanku, sesungguhnya aku telah menzalimi diri sendiri, maka ampunkanlah dosaku». Lalu Allah mengampunkan dosanya, sesungguhnya Allah jualah yang Maha Pengampun lagi Maha Mengasihani
17. Dia berkata lagi: «Wahai Tuhanku, demi nikmat-nikmat yang Engkau kurniakan kepadaku, (peliharalah daku) supaya aku tidak akan menjadi penyokong kepada golongan yang bersalah».
18. Sejak itu, dia tinggal di bandar (Mesir) dalam keadaan cemas sambil memerhatikan (berita mengenai dirinya), maka tiba-tiba

وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَى حِينٍ غَفْلَةٍ مِنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَ فِيهَا رَجُلَيْنِ يَقْتَتِلَانِ هَذَا مِنْ شِيعَتِهِ
وَهَذَا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَعَاثَ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ
عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَرَهُ مُوسَى فَقَضَى
عَلَيْهِ قَالَ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ
مُضِلٌّ مُبِينٌ ﴿١٥﴾

قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرْتَهُ
وَإِنَّهُ هُوَ الْغَافِرُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾

فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي
أَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ وَمُوسَى
إِنَّكَ لَعَوِيُّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾

1 semasa penduduk sedang berehat pada waktu tengah hari.

2 Nabi Musa a.s merasa sesal melihat orang itu mati disebabkan pukulannya, dia tidak bermaksud untuk membunuhnya tetapi hanya semata-mata membela kaumnya.

orang yang meminta pertolongan kepadanya semalam, memanggil meminta pertolongannya lagi. Musa berkata kepadanya: «Sesungguhnya engkau ini memang ternyata sesat!»

19. Maka ketika dia hendak memukul orang yang menjadi musuh mereka berdua, orang itu berkata: «Wahai Musa, adakah engkau hendak membunuhku sebagaimana engkau membunuh seseorang semalam? Sebenarnya engkau hanya hendak menjadi seorang yang kejam di bumi dan engkau tidak berniat hendak menjadi orang yang mendamaikan».
20. Dan datanglah seorang lelaki dari hujung bandar itu dengan berlari lalu berkata: «Wahai Musa, sesungguhnya pegawai-pegawai Firaun sedang mengadakan pakatan terhadapmu, mereka hendak membunuhmu, maka pergilah daripada sini, sesungguhnya aku adalah pemberi nasihat yang ikhlas».
21. Musa pun keluarlah daripada negeri itu dalam keadaan takut sambil memerhatikan (kalau ada yang menyusulinya) serta berdoa dengan berkata: «Wahai Tuhanku, selamatkanlah aku daripada kaum yang zalim».
22. Semasa dia menuju ke negeri Madyan, berdoalah dia dengan berkata: «Mudah-mudahan

فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يَمْؤُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ
نَفْسًا يَا لَأَمْسِئٌ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا
فِي الْأَرْضِ وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾

وَجَاءَ رَجُلٌ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ
يَمْؤُوسَى إِنَّ الْمَلَأَ يَأْتَمِرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ
فَأَخْرُجْ إِنِّي لَمَكٌ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿٢٠﴾

فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ
الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تَلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَنِي سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾

Tuhanku menunjukkan jalan yang benar kepadaku».

23. Ketika dia sampai di telaga air negeri Madyan, dia dapati di situ sekumpulan lelaki sedang memberi minum (binatang ternakan masing-masing), dan dia juga dapati di sebelah mereka dua perempuan yang sedang menahan kambing-kambing mereka. Dia bertanya: «Kenapa dengan kamu berdua?» Mereka menjawab: «Kami tidak dapat memberi minum (kambing-kambing kami) sehingga pengembala-pengembala itu membawa balik binatang ternakan masing-masing, bapa kami pula seorang yang terlalu tua umurnya».
24. Maka Musa pun memberi minum kepada binatang-binatang ternakan mereka, kemudian dia pergi ke tempat teduh lalu berdoa dengan berkata: «Wahai Tuhanku, sesungguhnya aku sangat memerlukan kepada sebarang kebaikan⁽¹⁾ yang Engkau kurniakan».
25. Kemudian salah seorang daripada perempuan dua beradik itu datang mendapatkannya dengan malu-malu sambil berkata: «Bapaku menjemputmu untuk membalas budimu memberi minum binatang ternakan kami». Maka ketika Musa datang dan menceritakan

وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً
مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ
أُمَّرَاتٍ نُّدُّوْنَ قَالَ مَا خَطْبُكُمْ قَالَتِ لَا
نَسْتَيْحِي حَتَّىٰ يُصَدِّرَ الرِّعَاءَ وَأَبُونَا شَيْخٌ
كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾

فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ
إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾

فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَىٰ اسْتِحْيَاءٍ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا
سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ
قَالَ لَا تَحْزَنْ نَجَّوْتَنَا مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾

1 Sebahagian besar ahli tafsir berpendapat ia bermaksud sedikit barang makanan.

kepadanya kisah-kisah kejadian yang berlaku (mengenai dirinya) orang tua itu berkata kepadanya: «Janganlah engkau bimbang, engkau telah selamat daripada kaum yang zalim itu».

26. Salah seorang di antara dua perempuan itu berkata: «Wahai ayah, ambillah dia menjadi orang upahan (mengembala kambing kita), sesungguhnya sebaik-baik orang yang ayah ambil bekerja ialah orang yang kuat lagi amanah».
27. Bapa perempuan itu berkata (kepada Musa): «Aku hendak mengahwinkanmu dengan salah seorang daripada dua anak perempuanku ini, dengan syarat bahawa engkau bekerja denganku selama lapan tahun. Jika engkau genapkan menjadi sepuluh tahun, maka itu adalah daripada kerelaanmu sendiri. (Ingatlah), aku tidak bertujuan hendak menyusahkanmu, engkau akan dapati aku Insya Allah, daripada orang yang baik layanannya».
28. Musa menjawab: «Perjanjian itu adalah antaraku denganmu, yang mana sahaja daripada dua tempoh itu yang aku tunaikan, maka janganlah hendaknya aku disalahkan. Allah jualah yang mengawasi apa yang kita katakan itu».

قَالَتْ إِحَدُهُمَا يَا أَبَتِ اسْتَجِرْ لِي إِنِّي خَشِيتُ مِنَ اسْتَجْرَتِ الْقَوِيَّةِ الْأَمِينِ ﴿٢٦﴾

قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ بِكَ بِمَنْ نَشَاءُ اللَّهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

قَالَ ذَلِكَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ أَيَّمَا الْأَجَلَيْنِ قَضَيْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ ﴿٢٨﴾

29. Setelah Musa menyempurnakan tempoh kerjanya itu dan berjalan dengan isterinya (kembali ke Mesir), dia melihat api dari sebelah Gunung Tursina. (Ketika itu) dia berkata kepada isterinya: «Berhentilah, sesungguhnya aku melihat api, semoga aku dapat membawa kepada kamu sesuatu berita daripada situ, atau sepuntung daripada api itu supaya kamu dapat memanaskan diri».
30. Maka ketika dia sampai ke tempat api itu, dia diseru dari tepi lembah yang di sebelah kanan, di tempat yang dilimpahi berkat dari arah pohon kayu (yang ada di situ): «Wahai Musa, sesungguhnya Akulah Allah Tuhan semesta alam».
31. «Campakkanlah tongkatmu». Maka apabila dia melihat tongkatnya itu bergerak cepat dan tangkas seolah-olah seekor ular kecil, berpalinglah dia melarikan diri dan tidak menoleh lagi. (Lalu dia diseru): «Wahai Musa, datanglah ke mari dan janganlah engkau takut. Sesungguhnya engkau daripada orang yang mendapat keamanan».
32. «Masukkanlah tanganmu melalui belahan dada bajumu, pasti keluarlah ia putih bersinar-sinar tanpa kecacatan, dan kepitlah tanganmu di celah ketiakmu ketika merasa takut (pasti hilanglah takutmu). Yang demikian adalah

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ
 ۱۰۰ ۱۰۱ ۱۰۲ ۱۰۳ ۱۰۴ ۱۰۵ ۱۰۶ ۱۰۷ ۱۰۸ ۱۰۹ ۱۱۰ ۱۱۱ ۱۱۲ ۱۱۳ ۱۱۴ ۱۱۵ ۱۱۶ ۱۱۷ ۱۱۸ ۱۱۹ ۱۲۰ ۱۲۱ ۱۲۲ ۱۲۳ ۱۲۴ ۱۲۵ ۱۲۶ ۱۲۷ ۱۲۸ ۱۲۹ ۱۳۰ ۱۳۱ ۱۳۲ ۱۳۳ ۱۳۴ ۱۳۵ ۱۳۶ ۱۳۷ ۱۳۸ ۱۳۹ ۱۴۰ ۱۴۱ ۱۴۲ ۱۴۳ ۱۴۴ ۱۴۵ ۱۴۶ ۱۴۷ ۱۴۸ ۱۴۹ ۱۵۰ ۱۵۱ ۱۵۲ ۱۵۳ ۱۵۴ ۱۵۵ ۱۵۶ ۱۵۷ ۱۵۸ ۱۵۹ ۱۶۰ ۱۶۱ ۱۶۲ ۱۶۳ ۱۶۴ ۱۶۵ ۱۶۶ ۱۶۷ ۱۶۸ ۱۶۹ ۱۷۰ ۱۷۱ ۱۷۲ ۱۷۳ ۱۷۴ ۱۷۵ ۱۷۶ ۱۷۷ ۱۷۸ ۱۷۹ ۱۸۰ ۱۸۱ ۱۸۲ ۱۸۳ ۱۸۴ ۱۸۵ ۱۸۶ ۱۸۷ ۱۸۸ ۱۸۹ ۱۹۰ ۱۹۱ ۱۹۲ ۱۹۳ ۱۹۴ ۱۹۵ ۱۹۶ ۱۹۷ ۱۹۸ ۱۹۹ ۲۰۰ ۲۰۱ ۲۰۲ ۲۰۳ ۲۰۴ ۲۰۵ ۲۰۶ ۲۰۷ ۲۰۸ ۲۰۹ ۲۱۰ ۲۱۱ ۲۱۲ ۲۱۳ ۲۱۴ ۲۱۵ ۲۱۶ ۲۱۷ ۲۱۸ ۲۱۹ ۲۲۰ ۲۲۱ ۲۲۲ ۲۲۳ ۲۲۴ ۲۲۵ ۲۲۶ ۲۲۷ ۲۲۸ ۲۲۹ ۲۳۰ ۲۳۱ ۲۳۲ ۲۳۳ ۲۳۴ ۲۳۵ ۲۳۶ ۲۳۷ ۲۳۸ ۲۳۹ ۲۴۰ ۲۴۱ ۲۴۲ ۲۴۳ ۲۴۴ ۲۴۵ ۲۴۶ ۲۴۷ ۲۴۸ ۲۴۹ ۲۵۰ ۲۵۱ ۲۵۲ ۲۵۳ ۲۵۴ ۲۵۵ ۲۵۶ ۲۵۷ ۲۵۸ ۲۵۹ ۲۶۰ ۲۶۱ ۲۶۲ ۲۶۳ ۲۶۴ ۲۶۵ ۲۶۶ ۲۶۷ ۲۶۸ ۲۶۹ ۲۷۰ ۲۷۱ ۲۷۲ ۲۷۳ ۲۷۴ ۲۷۵ ۲۷۶ ۲۷۷ ۲۷۸ ۲۷۹ ۲۸۰ ۲۸۱ ۲۸۲ ۲۸۳ ۲۸۴ ۲۸۵ ۲۸۶ ۲۸۷ ۲۸۸ ۲۸۹ ۲۹۰ ۲۹۱ ۲۹۲ ۲۹۳ ۲۹۴ ۲۹۵ ۲۹۶ ۲۹۷ ۲۹۸ ۲۹۹ ۳۰۰ ۳۰۱ ۳۰۲ ۳۰۳ ۳۰۴ ۳۰۵ ۳۰۶ ۳۰۷ ۳۰۸ ۳۰۹ ۳۱۰ ۳۱۱ ۳۱۲ ۳۱۳ ۳۱۴ ۳۱۵ ۳۱۶ ۳۱۷ ۳۱۸ ۳۱۹ ۳۲۰ ۳۲۱ ۳۲۲ ۳۲۳ ۳۲۴ ۳۲۵ ۳۲۶ ۳۲۷ ۳۲۸ ۳۲۹ ۳۳۰ ۳۳۱ ۳۳۲ ۳۳۳ ۳۳۴ ۳۳۵ ۳۳۶ ۳۳۷ ۳۳۸ ۳۳۹ ۳۴۰ ۳۴۱ ۳۴۲ ۳۴۳ ۳۴۴ ۳۴۵ ۳۴۶ ۳۴۷ ۳۴۸ ۳۴۹ ۳۵۰ ۳۵۱ ۳۵۲ ۳۵۳ ۳۵۴ ۳۵۵ ۳۵۶ ۳۵۷ ۳۵۸ ۳۵۹ ۳۶۰ ۳۶۱ ۳۶۲ ۳۶۳ ۳۶۴ ۳۶۵ ۳۶۶ ۳۶۷ ۳۶۸ ۳۶۹ ۳۷۰ ۳۷۱ ۳۷۲ ۳۷۳ ۳۷۴ ۳۷۵ ۳۷۶ ۳۷۷ ۳۷۸ ۳۷۹ ۳۸۰ ۳۸۱ ۳۸۲ ۳۸۳ ۳۸۴ ۳۸۵ ۳۸۶ ۳۸۷ ۳۸۸ ۳۸۹ ۳۹۰ ۳۹۱ ۳۹۲ ۳۹۳ ۳۹۴ ۳۹۵ ۳۹۶ ۳۹۷ ۳۹۸ ۳۹۹ ۴۰۰ ۴۰۱ ۴۰۲ ۴۰۳ ۴۰۴ ۴۰۵ ۴۰۶ ۴۰۷ ۴۰۸ ۴۰۹ ۴۱۰ ۴۱۱ ۴۱۲ ۴۱۳ ۴۱۴ ۴۱۵ ۴۱۶ ۴۱۷ ۴۱۸ ۴۱۹ ۴۲۰ ۴۲۱ ۴۲۲ ۴۲۳ ۴۲۴ ۴۲۵ ۴۲۶ ۴۲۷ ۴۲۸ ۴۲۹ ۴۳۰ ۴۳۱ ۴۳۲ ۴۳۳ ۴۳۴ ۴۳۵ ۴۳۶ ۴۳۷ ۴۳۸ ۴۳۹ ۴۴۰ ۴۴۱ ۴۴۲ ۴۴۳ ۴۴۴ ۴۴۵ ۴۴۶ ۴۴۷ ۴۴۸ ۴۴۹ ۴۵۰ ۴۵۱ ۴۵۲ ۴۵۳ ۴۵۴ ۴۵۵ ۴۵۶ ۴۵۷ ۴۵۸ ۴۵۹ ۴۶۰ ۴۶۱ ۴۶۲ ۴۶۳ ۴۶۴ ۴۶۵ ۴۶۶ ۴۶۷ ۴۶۸ ۴۶۹ ۴۷۰ ۴۷۱ ۴۷۲ ۴۷۳ ۴۷۴ ۴۷۵ ۴۷۶ ۴۷۷ ۴۷۸ ۴۷۹ ۴۸۰ ۴۸۱ ۴۸۲ ۴۸۳ ۴۸۴ ۴۸۵ ۴۸۶ ۴۸۷ ۴۸۸ ۴۸۹ ۴۹۰ ۴۹۱ ۴۹۲ ۴۹۳ ۴۹۴ ۴۹۵ ۴۹۶ ۴۹۷ ۴۹۸ ۴۹۹ ۵۰۰ ۵۰۱ ۵۰۲ ۵۰۳ ۵۰۴ ۵۰۵ ۵۰۶ ۵۰۷ ۵۰۸ ۵۰۹ ۵۱۰ ۵۱۱ ۵۱۲ ۵۱۳ ۵۱۴ ۵۱۵ ۵۱۶ ۵۱۷ ۵۱۸ ۵۱۹ ۵۲۰ ۵۲۱ ۵۲۲ ۵۲۳ ۵۲۴ ۵۲۵ ۵۲۶ ۵۲۷ ۵۲۸ ۵۲۹ ۵۳۰ ۵۳۱ ۵۳۲ ۵۳۳ ۵۳۴ ۵۳۵ ۵۳۶ ۵۳۷ ۵۳۸ ۵۳۹ ۵۴۰ ۵۴۱ ۵۴۲ ۵۴۳ ۵۴۴ ۵۴۵ ۵۴۶ ۵۴۷ ۵۴۸ ۵۴۹ ۵۵۰ ۵۵۱ ۵۵۲ ۵۵۳ ۵۵۴ ۵۵۵ ۵۵۶ ۵۵۷ ۵۵۸ ۵۵۹ ۵۶۰ ۵۶۱ ۵۶۲ ۵۶۳ ۵۶۴ ۵۶۵ ۵۶۶ ۵۶۷ ۵۶۸ ۵۶۹ ۵۷۰ ۵۷۱ ۵۷۲ ۵۷۳ ۵۷۴ ۵۷۵ ۵۷۶ ۵۷۷ ۵۷۸ ۵۷۹ ۵۸۰ ۵۸۱ ۵۸۲ ۵۸۳ ۵۸۴ ۵۸۵ ۵۸۶ ۵۸۷ ۵۸۸ ۵۸۹ ۵۹۰ ۵۹۱ ۵۹۲ ۵۹۳ ۵۹۴ ۵۹۵ ۵۹۶ ۵۹۷ ۵۹۸ ۵۹۹ ۶۰۰ ۶۰۱ ۶۰۲ ۶۰۳ ۶۰۴ ۶۰۵ ۶۰۶ ۶۰۷ ۶۰۸ ۶۰۹ ۶۱۰ ۶۱۱ ۶۱۲ ۶۱۳ ۶۱۴ ۶۱۵ ۶۱۶ ۶۱۷ ۶۱۸ ۶۱۹ ۶۲۰ ۶۲۱ ۶۲۲ ۶۲۳ ۶۲۴ ۶۲۵ ۶۲۶ ۶۲۷ ۶۲۸ ۶۲۹ ۶۳۰ ۶۳۱ ۶۳۲ ۶۳۳ ۶۳۴ ۶۳۵ ۶۳۶ ۶۳۷ ۶۳۸ ۶۳۹ ۶۴۰ ۶۴۱ ۶۴۲ ۶۴۳ ۶۴۴ ۶۴۵ ۶۴۶ ۶۴۷ ۶۴۸ ۶۴۹ ۶۵۰ ۶۵۱ ۶۵۲ ۶۵۳ ۶۵۴ ۶۵۵ ۶۵۶ ۶۵۷ ۶۵۸ ۶۵۹ ۶۶۰ ۶۶۱ ۶۶۲ ۶۶۳ ۶۶۴ ۶۶۵ ۶۶۶ ۶۶۷ ۶۶۸ ۶۶۹ ۶۷۰ ۶۷۱ ۶۷۲ ۶۷۳ ۶۷۴ ۶۷۵ ۶۷۶ ۶۷۷ ۶۷۸ ۶۷۹ ۶۸۰ ۶۸۱ ۶۸۲ ۶۸۳ ۶۸۴ ۶۸۵ ۶۸۶ ۶۸۷ ۶۸۸ ۶۸۹ ۶۹۰ ۶۹۱ ۶۹۲ ۶۹۳ ۶۹۴ ۶۹۵ ۶۹۶ ۶۹۷ ۶۹۸ ۶۹۹ ۷۰۰ ۷۰۱ ۷۰۲ ۷۰۳ ۷۰۴ ۷۰۵ ۷۰۶ ۷۰۷ ۷۰۸ ۷۰۹ ۷۱۰ ۷۱۱ ۷۱۲ ۷۱۳ ۷۱۴ ۷۱۵ ۷۱۶ ۷۱۷ ۷۱۸ ۷۱۹ ۷۲۰ ۷۲۱ ۷۲۲ ۷۲۳ ۷۲۴ ۷۲۵ ۷۲۶ ۷۲۷ ۷۲۸ ۷۲۹ ۷۳۰ ۷۳۱ ۷۳۲ ۷۳۳ ۷۳۴ ۷۳۵ ۷۳۶ ۷۳۷ ۷۳۸ ۷۳۹ ۷۴۰ ۷۴۱ ۷۴۲ ۷۴۳ ۷۴۴ ۷۴۵ ۷۴۶ ۷۴۷ ۷۴۸ ۷۴۹ ۷۵۰ ۷۵۱ ۷۵۲ ۷۵۳ ۷۵۴ ۷۵۵ ۷۵۶ ۷۵۷ ۷۵۸ ۷۵۹ ۷۶۰ ۷۶۱ ۷۶۲ ۷۶۳ ۷۶۴ ۷۶۵ ۷۶۶ ۷۶۷ ۷۶۸ ۷۶۹ ۷۷۰ ۷۷۱ ۷۷۲ ۷۷۳ ۷۷۴ ۷۷۵ ۷۷۶ ۷۷۷ ۷۷۸ ۷۷۹ ۷۸۰ ۷۸۱ ۷۸۲ ۷۸۳ ۷۸۴ ۷۸۵ ۷۸۶ ۷۸۷ ۷۸۸ ۷۸۹ ۷۹۰ ۷۹۱ ۷۹۲ ۷۹۳ ۷۹۴ ۷۹۵ ۷۹۶ ۷۹۷ ۷۹۸ ۷۹۹ ۸۰۰ ۸۰۱ ۸۰۲ ۸۰۳ ۸۰۴ ۸۰۵ ۸۰۶ ۸۰۷ ۸۰۸ ۸۰۹ ۸۱۰ ۸۱۱ ۸۱۲ ۸۱۳ ۸۱۴ ۸۱۵ ۸۱۶ ۸۱۷ ۸۱۸ ۸۱۹ ۸۲۰ ۸۲۱ ۸۲۲ ۸۲۳ ۸۲۴ ۸۲۵ ۸۲۶ ۸۲۷ ۸۲۸ ۸۲۹ ۸۳۰ ۸۳۱ ۸۳۲ ۸۳۳ ۸۳۴ ۸۳۵ ۸۳۶ ۸۳۷ ۸۳۸ ۸۳۹ ۸۴۰ ۸۴۱ ۸۴۲ ۸۴۳ ۸۴۴ ۸۴۵ ۸۴۶ ۸۴۷ ۸۴۸ ۸۴۹ ۸۵۰ ۸۵۱ ۸۵۲ ۸۵۳ ۸۵۴ ۸۵۵ ۸۵۶ ۸۵۷ ۸۵۸ ۸۵۹ ۸۶۰ ۸۶۱ ۸۶۲ ۸۶۳ ۸۶۴ ۸۶۵ ۸۶۶ ۸۶۷ ۸۶۸ ۸۶۹ ۸۷۰ ۸۷۱ ۸۷۲ ۸۷۳ ۸۷۴ ۸۷۵ ۸۷۶ ۸۷۷ ۸۷۸ ۸۷۹ ۸۸۰ ۸۸۱ ۸۸۲ ۸۸۳ ۸۸۴ ۸۸۵ ۸۸۶ ۸۸۷ ۸۸۸ ۸۸۹ ۸۹۰ ۸۹۱ ۸۹۲ ۸۹۳ ۸۹۴ ۸۹۵ ۸۹۶ ۸۹۷ ۸۹۸ ۸۹۹ ۹۰۰ ۹۰۱ ۹۰۲ ۹۰۳ ۹۰۴ ۹۰۵ ۹۰۶ ۹۰۷ ۹۰۸ ۹۰۹ ۹۱۰ ۹۱۱ ۹۱۲ ۹۱۳ ۹۱۴ ۹۱۵ ۹۱۶ ۹۱۷ ۹۱۸ ۹۱۹ ۹۲۰ ۹۲۱ ۹۲۲ ۹۲۳ ۹۲۴ ۹۲۵ ۹۲۶ ۹۲۷ ۹۲۸ ۹۲۹ ۹۳۰ ۹۳۱ ۹۳۲ ۹۳۳ ۹۳۴ ۹۳۵ ۹۳۶ ۹۳۷ ۹۳۸ ۹۳۹ ۹۴۰ ۹۴۱ ۹۴۲ ۹۴۳ ۹۴۴ ۹۴۵ ۹۴۶ ۹۴۷ ۹۴۸ ۹۴۹ ۹۵۰ ۹۵۱ ۹۵۲ ۹۵۳ ۹۵۴ ۹۵۵ ۹۵۶ ۹۵۷ ۹۵۸ ۹۵۹ ۹۶۰ ۹۶۱ ۹۶۲ ۹۶۳ ۹۶۴ ۹۶۵ ۹۶۶ ۹۶۷ ۹۶۸ ۹۶۹ ۹۷۰ ۹۷۱ ۹۷۲ ۹۷۳ ۹۷۴ ۹۷۵ ۹۷۶ ۹۷۷ ۹۷۸ ۹۷۹ ۹۸۰ ۹۸۱ ۹۸۲ ۹۸۳ ۹۸۴ ۹۸۵ ۹۸۶ ۹۸۷ ۹۸۸ ۹۸۹ ۹۹۰ ۹۹۱ ۹۹۲ ۹۹۳ ۹۹۴ ۹۹۵ ۹۹۶ ۹۹۷ ۹۹۸ ۹۹۹ ۱۰۰۰ ۱۰۰۱ ۱۰۰۲ ۱۰۰۳ ۱۰۰۴ ۱۰۰۵ ۱۰۰۶ ۱۰۰۷ ۱۰۰۸ ۱۰۰۹ ۱۰۱۰ ۱۰۱۱ ۱۰۱۲ ۱۰۱۳ ۱۰۱۴ ۱۰۱۵ ۱۰۱۶ ۱۰۱۷ ۱۰۱۸ ۱۰۱۹ ۱۰۲۰ ۱۰۲۱ ۱۰۲۲ ۱۰۲۳ ۱۰۲۴ ۱۰۲۵ ۱۰۲۶ ۱۰۲۷ ۱۰۲۸ ۱۰۲۹ ۱۰۳۰ ۱۰۳۱ ۱۰۳۲ ۱۰۳۳ ۱۰۳۴ ۱۰۳۵ ۱۰۳۶ ۱۰۳۷ ۱۰۳۸ ۱۰۳۹ ۱۰۴۰ ۱۰۴۱ ۱۰۴۲ ۱۰۴۳ ۱۰۴۴ ۱۰۴۵ ۱۰۴۶ ۱۰۴۷ ۱۰۴۸ ۱۰۴۹ ۱۰۵۰ ۱۰۵۱ ۱۰۵۲ ۱۰۵۳ ۱۰۵۴ ۱۰۵۵ ۱۰۵۶ ۱۰۵۷ ۱۰۵۸ ۱۰۵۹ ۱۰۶۰ ۱۰۶۱ ۱۰۶۲ ۱۰۶۳ ۱۰۶۴ ۱۰۶۵ ۱۰۶۶ ۱۰۶۷ ۱۰۶۸ ۱۰۶۹ ۱۰۷۰ ۱۰۷۱ ۱۰۷۲ ۱۰۷۳ ۱۰۷۴ ۱۰۷۵ ۱۰۷۶ ۱۰۷۷ ۱۰۷۸ ۱۰۷۹ ۱۰۸۰ ۱۰۸۱ ۱۰۸۲ ۱۰۸۳ ۱۰۸۴ ۱۰۸۵ ۱۰۸۶ ۱۰۸۷ ۱۰۸۸ ۱۰۸۹ ۱۰۹۰ ۱۰۹۱ ۱۰۹۲ ۱۰۹۳ ۱۰۹۴ ۱۰۹۵ ۱۰۹۶ ۱۰۹۷ ۱۰۹۸ ۱۰۹۹ ۱۱۰۰ ۱۱۰۱ ۱۱۰۲ ۱۱۰۳ ۱۱۰۴ ۱۱۰۵ ۱۱۰۶ ۱۱۰۷ ۱۱۰۸ ۱۱۰۹ ۱۱۱۰ ۱۱۱۱ ۱۱۱۲ ۱۱۱۳ ۱۱۱۴ ۱۱۱۵ ۱۱۱۶ ۱۱۱۷ ۱۱۱۸ ۱۱۱۹ ۱۱۲۰ ۱۱۲۱ ۱۱۲۲ ۱۱۲۳ ۱۱۲۴ ۱۱۲۵ ۱۱۲۶ ۱۱۲۷ ۱۱۲۸ ۱۱۲۹ ۱۱۳۰ ۱۱۳۱ ۱۱۳۲ ۱۱۳۳ ۱۱۳۴ ۱۱۳۵ ۱۱۳۶ ۱۱۳۷ ۱۱۳۸ ۱۱۳۹ ۱۱۴۰ ۱۱۴۱ ۱۱۴۲ ۱۱۴۳ ۱۱۴۴ ۱۱۴۵ ۱۱۴۶ ۱۱۴۷ ۱۱۴۸ ۱۱۴۹ ۱۱۵۰ ۱۱۵۱ ۱۱۵۲ ۱۱۵۳ ۱۱۵۴ ۱۱۵۵ ۱۱۵۶ ۱۱۵۷ ۱۱۵۸ ۱۱۵۹ ۱۱۶۰ ۱۱۶۱ ۱۱۶۲ ۱۱۶۳ ۱۱۶۴ ۱۱۶۵ ۱۱۶۶ ۱۱۶۷ ۱۱۶۸ ۱۱۶۹ ۱۱۷۰ ۱۱۷۱ ۱۱۷۲ ۱۱۷۳ ۱۱۷۴ ۱۱۷۵ ۱۱۷۶ ۱۱۷۷ ۱۱۷۸ ۱۱۷۹ ۱۱۸۰ ۱۱۸۱ ۱۱۸۲ ۱۱۸۳ ۱۱۸۴ ۱۱۸۵ ۱۱۸۶ ۱۱۸۷ ۱۱۸۸ ۱۱۸۹ ۱۱۹۰ ۱۱۹۱ ۱۱۹۲ ۱۱۹۳ ۱۱۹۴ ۱۱۹۵ ۱۱۹۶ ۱۱۹۷ ۱۱۹۸ ۱۱۹۹ ۱۲۰۰ ۱۲۰۱ ۱۲۰۲ ۱۲۰۳ ۱۲۰۴ ۱۲۰۵ ۱۲۰۶ ۱۲۰۷ ۱۲۰۸ ۱۲۰۹ ۱۲۱۰ ۱۲۱۱ ۱۲۱۲ ۱۲۱۳ ۱۲۱۴ ۱۲۱۵ ۱۲۱۶ ۱۲۱۷ ۱۲۱۸ ۱۲۱۹ ۱۲۲۰ ۱۲۲۱ ۱۲۲۲ ۱۲۲۳ ۱۲۲۴ ۱۲۲۵ ۱۲۲۶ ۱۲۲۷ ۱۲۲۸ ۱۲۲۹ ۱۲۳۰ ۱۲۳۱ ۱۲۳۲ ۱۲۳۳ ۱۲۳۴ ۱۲۳۵ ۱۲۳۶ ۱۲۳۷ ۱۲۳۸ ۱۲۳۹ ۱۲۴۰ ۱۲۴۱ ۱۲۴۲ ۱۲۴۳ ۱۲۴۴ ۱۲۴۵ ۱۲۴۶ ۱۲۴۷ ۱۲۴۸ ۱۲۴۹ ۱۲۵۰ ۱۲۵۱ ۱۲۵۲ ۱۲۵۳ ۱۲۵۴ ۱۲۵۵ ۱۲۵۶ ۱۲۵۷ ۱۲۵۸ ۱۲۵۹ ۱۲۶۰ ۱۲۶۱ ۱۲۶۲ ۱۲۶۳ ۱۲۶۴ ۱۲۶۵ ۱۲۶۶ ۱۲۶۷ ۱۲۶۸ ۱۲۶۹ ۱۲۷۰ ۱۲۷۱ ۱۲۷۲ ۱۲۷۳ ۱۲۷۴ ۱۲۷۵ ۱۲۷۶ ۱۲۷۷ ۱۲۷۸ ۱۲۷۹ ۱۲۸۰ ۱۲۸۱ ۱۲۸۲ ۱۲۸۳ ۱۲۸۴ ۱۲۸۵ ۱۲۸۶ ۱۲۸۷ ۱۲۸۸ ۱۲۸۹ ۱۲۹۰ ۱۲۹۱ ۱۲۹۲ ۱۲۹۳ ۱۲۹۴ ۱۲۹۵ ۱۲۹۶ ۱۲۹۷ ۱۲۹۸ ۱۲۹۹ ۱۳۰۰ ۱۳۰۱ ۱۳۰۲ ۱۳۰۳ ۱۳۰۴ ۱۳۰۵ ۱۳۰۶ ۱۳۰۷ ۱۳۰۸ ۱۳۰۹ ۱۳۱۰ ۱۳۱۱ ۱۳۱۲ ۱۳۱۳ ۱۳۱۴ ۱۳۱۵ ۱۳۱۶ ۱۳۱۷ ۱۳۱۸ ۱۳۱۹ ۱۳۲۰ ۱۳۲۱ ۱۳۲۲ ۱۳۲۳ ۱۳۲۴ ۱۳۲۵ ۱۳۲۶ ۱۳۲۷ ۱۳۲۸ ۱۳۲۹ ۱۳۳۰ ۱۳۳۱ ۱۳۳۲ ۱۳۳۳ ۱۳۳۴ ۱۳۳۵ ۱۳۳۶ ۱۳۳۷ ۱۳۳۸ ۱۳۳۹ ۱۳۴۰ ۱۳۴۱ ۱۳۴۲ ۱۳۴۳ ۱۳۴۴ ۱۳۴۵ ۱۳۴۶ ۱۳۴۷ ۱۳۴۸ ۱۳۴۹ ۱۳۵۰ ۱۳۵۱ ۱۳۵۲ ۱۳۵۳ ۱۳۵۴ ۱۳۵۵ ۱۳۵۶ ۱۳۵۷ ۱۳۵۸ ۱۳۵۹ ۱۳۶۰ ۱۳۶۱ ۱۳۶۲ ۱۳۶۳ ۱۳۶۴ ۱۳۶۵ ۱۳۶۶ ۱۳۶۷ ۱۳۶۸ ۱۳۶۹ ۱۳۷۰ ۱۳۷۱ ۱۳۷۲ ۱۳۷۳ ۱۳۷۴ ۱۳۷۵ ۱۳۷۶ ۱۳۷۷ ۱۳۷۸ ۱۳۷۹ ۱۳۸۰ ۱۳۸۱ ۱۳۸۲ ۱۳۸۳ ۱۳۸۴ ۱۳۸۵ ۱۳۸۶ ۱۳۸۷ ۱۳۸۸ ۱۳۸۹ ۱۳۹۰ ۱۳۹۱ ۱۳۹۲ ۱۳۹۳ ۱۳۹۴ ۱۳۹۵ ۱۳۹۶ ۱۳۹۷ ۱۳۹۸ ۱۳۹۹ ۱۴۰۰ ۱۴۰۱ ۱۴۰۲ ۱۴۰۳ ۱۴۰۴ ۱۴۰۵ ۱۴۰۶ ۱۴۰۷ ۱۴۰۸ ۱۴۰۹ ۱۴۱۰ ۱۴۱۱ ۱۴۱۲ ۱۴۱۳ ۱۴۱۴ ۱۴۱۵ ۱۴۱۶ ۱۴۱۷ ۱۴۱۸ ۱۴۱۹ ۱۴۲۰ ۱۴۲۱ ۱۴۲۲ ۱۴۲۳ ۱۴۲۴ ۱۴۲۵ ۱۴۲۶ ۱۴۲۷ ۱۴۲۸ ۱۴۲۹ ۱۴۳۰ ۱۴۳۱ ۱۴۳۲ ۱۴۳۳ ۱۴۳۴ ۱۴۳۵ ۱۴۳۶ ۱۴۳۷ ۱۴۳۸ ۱۴۳۹ ۱۴۴۰ ۱۴۴۱ ۱۴۴۲ ۱۴۴۳ ۱۴۴۴ ۱۴۴۵ ۱۴۴۶ ۱۴۴۷ ۱۴۴۸ ۱۴۴۹ ۱۴۵۰ ۱۴۵۱ ۱۴۵۲ ۱۴۵۳ ۱۴۵۴ ۱۴۵۵ ۱۴۵۶ ۱۴۵۷ ۱۴۵۸ ۱۴۵۹ ۱۴۶۰ ۱۴۶۱ ۱۴۶۲ ۱۴۶۳ ۱۴۶۴ ۱۴۶۵ ۱۴۶۶ ۱۴۶۷ ۱۴۶۸ ۱۴۶۹ ۱۴۷۰ ۱۴۷۱ ۱۴۷۲ ۱۴۷۳ ۱۴۷۴ ۱۴۷۵ ۱۴۷۶ ۱۴۷۷ ۱۴۷۸ ۱۴۷۹ ۱۴۸۰ ۱۴۸۱ ۱۴۸۲ ۱۴۸۳ ۱۴۸۴ ۱۴۸۵ ۱۴۸۶ ۱۴۸۷ ۱۴۸۸ ۱۴۸۹ ۱۴۹۰ ۱۴۹۱ ۱۴۹۲ ۱۴۹۳ ۱۴۹۴ ۱۴۹۵ ۱۴۹۶ ۱۴۹۷ ۱۴۹۸ ۱۴۹۹ ۱۵۰۰ ۱۵۰۱ ۱۵۰۲ ۱۵۰۳ ۱۵۰۴ ۱۵۰۵ ۱۵۰۶ ۱۵۰۷ ۱۵۰۸ ۱۵۰۹ ۱۵۱۰ ۱۵۱۱ ۱۵۱۲ ۱۵۱۳ ۱۵۱۴ ۱۵۱۵ ۱۵۱۶ ۱۵۱۷ ۱۵۱۸ ۱۵۱۹ ۱۵۲۰ ۱۵۲۱ ۱۵۲۲ ۱۵۲۳ ۱۵۲۴ ۱۵۲۵ ۱۵۲۶ ۱۵۲۷ ۱۵۲۸ ۱۵۲۹ ۱۵۳۰ ۱۵۳۱ ۱۵۳۲ ۱۵۳۳ ۱۵۳۴ ۱۵۳۵ ۱۵۳۶ ۱۵۳۷ ۱۵۳۸ ۱۵۳۹ ۱۵۴۰ ۱۵۴۱ ۱۵۴۲ ۱۵۴۳ ۱۵۴۴ ۱۵۴۵ ۱۵۴۶ ۱۵۴۷ ۱۵۴۸ ۱۵۴۹ ۱۵۵۰ ۱۵۵۱ ۱۵۵۲ ۱۵۵۳ ۱۵۵۴ ۱۵۵۵ ۱۵۵۶ ۱۵۵۷ ۱۵۵۸ ۱۵۵۹ ۱۵۶۰ ۱۵۶۱ ۱۵۶۲ ۱۵۶۳ ۱۵۶۴ ۱۵۶۵ ۱۵۶۶ ۱۵۶۷ ۱۵۶۸ ۱۵۶۹ ۱۵۷۰ ۱۵۷۱ ۱۵۷۲ ۱۵۷۳ ۱۵۷۴ ۱۵۷۵ ۱۵۷۶ ۱۵۷۷ ۱۵۷۸ ۱۵۷۹ ۱۵۸۰ ۱۵۸۱ ۱۵۸۲ ۱۵۸۳ ۱۵۸۴ ۱۵۸۵ ۱۵۸۶ ۱۵۸۷ ۱۵۸۸ ۱۵۸۹ ۱۵۹۰ ۱۵۹۱ ۱۵۹۲ ۱۵۹۳ ۱۵۹۴ ۱۵۹۵ ۱۵۹۶ ۱۵۹۷ ۱۵۹۸ ۱۵۹۹ ۱۶۰۰ ۱۶۰۱ ۱۶۰۲ ۱۶۰۳ ۱۶۰۴ ۱۶۰۵ ۱۶۰۶ ۱۶۰۷ ۱۶۰۸ ۱۶۰۹ ۱۶۱۰ ۱۶۱۱ ۱۶۱

dua bukti daripada Tuhanmu kepada Firaun dan kaumnya. Sesungguhnya mereka itu adalah kaum yang fasiq».

33. Musa merayu dengan berkata: «Wahai Tuhanku, aku telah membunuh seorang daripada kalangan mereka, maka aku takut mereka akan membunuhku».
34. «Dan saudaraku Harun, lidahnya lebih fasih daripadaku, utuskanlah dia bersama-samaku sebagai penyokong yang mengakui kebenaranku, sesungguhnya aku bimbang mereka akan mendustakan aku».
35. Allah berfirman: «Kami akan menguatkan usahamu dengan saudaramu (Harun) dan Kami akan memberikan kemenangan kepada kamu berdua. Maka mereka tidak akan dapat membahayakan atau menewaskan kamu. Dengan membawa ayat-ayat Kami itu, kamu berdua serta pengikut kamu akan menang».
36. Setelah Musa datang kepada Firaun dan kaumnya dengan membawa ayat-ayat Kami (mukjizat) yang jelas, mereka berkata: “Apa yang engkau bawa ini hanyalah sihir yang dibuat-buat, kami tidak pernah mendengar tentang perkara ini dalam kalangan nenek moyang kami yang telah lalu”.

قَالَ رَبِّ إِنِّي قَتَلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ أَنْ
يَقْتُلُونِ ﴿٣٣﴾

وَإِخِي هَارُونَ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا فَأَرْسَلْهُ
مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ
يُكَذِّبُونِ ﴿٣٤﴾

قَالَ سَتَشُدُّ عَضُدَكَ بِإِخِيكَ وَنَجْعَلُ
لَكَ مَا سَأَلْنَا فَلَا يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِآيَاتِنَا
أَنْتُمَا وَمَنِ اتَّبَعَكُمَا الْغَالِبُونَ ﴿٣٥﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ قَالُوا مَا
هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُّفْتَرَى وَمَا سَمِعْنَا بِهَذَا
فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ ﴿٣٦﴾

37. (Bagi menjawabnya) Musa berkata: «Tuhanku lebih mengetahui siapakah yang membawa hidayah daripada sisiNya dan siapa yang akan mendapat kesudahan yang baik di dunia ini. Sesungguhnya orang yang zalim tidak akan berjaya».
38. Firaun pula berkata: «Wahai orangku, aku tidak mengetahui kamu mempunyai sebarang tuhan selain daripadaku. Maka wahai Haman, bakarkanlah bagiku tanah liat⁽¹⁾, serta binakanlah bagiku bangunan yang tinggi supaya aku dapat naik melihat Tuhan Musa (yang dikatakannya itu). Sesungguhnya aku percaya Musa adalah daripada orang yang berdusta».
39. Firaun dan tenteranya berlagak sombong di negeri itu tanpa alasan yang benar, mereka menyangka bahawa mereka tidak akan dikembalikan kepada Kami.
40. Dengan sebab itu Kami mengepungnya bersama-sama tenteranya lalu Kami hancurkan mereka ke dalam laut, maka perhatikanlah bagaimana buruknya kesudahan orang yang zalim.
41. Kami jadikan mereka ketua-ketua yang mengajak ke neraka (dengan kekufurannya), pada hari kiamat pula mereka tidak mendapat sebarang pertolongan.

وَقَالَ مُوسَى رَبِّىَ أَعْلَمُ بِمَنْ جَاءَ بِالْهُدَى
مِنْ عِنْدِهِ وَمَنْ تَكُونُ لَهُ عَاقِبَةُ الدَّارِ
إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٧﴾

وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتْلُوا الصَّالَاةَ مَا عَلِمْتُ
لَكُمْ مِنْ آلِهِ غَيْرِى فَأَوْقِدْ لِي يَهْمَنُ
عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلْ لِي صَرْحًا لَعَلِّي أَطَّلِعُ
إِلَى آلِ اللَّهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ
الْكَذِبِينَ ﴿٢٨﴾

وَأَسْتَكْبِرُوهُ وَحُودُهُ فِي الْأَرْضِ
يَغْيِرُ الْحَقَّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَيْنَا لَا يُرْجَعُونَ ﴿٢٩﴾

فَأَخَذْنَاهُ وَحُودَهُ فَنَبَذْنَاهُمْ فِي الْبَحْرِ فَأَنْظَرُوا
كَيْفَ كَانَتْ عَاقِبَةُ الظَّالِمِينَ ﴿٣٠﴾

وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يَدْعُونَ إِلَى التَّارِكِ
وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ لَا يُنصَرُونَ ﴿٣١﴾

1 tanah liat itu digunakan untuk membuat batu-bata.

42. Kami iringi mereka dengan laknat di dunia ini, pada hari kiamat pula mereka adalah daripada orang yang tersingkir (daripada rahmat Kami) dengan sehina-hinanya.

وَاتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذَا الدُّنْيَا لَعْنَةً وَيَوْمَ
الْقِيَامَةِ هُمْ مِنَ الْمَمْجُورِينَ ﴿٤٢﴾

43. Sesungguhnya Kami berikan kepada Musa kitab Taurat selepas Kami binasakan kaum-kaum yang telah lalu untuk membuka hati dan menjadi hidayah serta membawa rahmat, semoga mereka mengambil peringatan.

وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِنْ
بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَآئِرَ
لِلنَّاسِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّعَالِمِهِمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٣﴾

44. Engkau (wahai Muhammad) tidak ada di sebelah barat (tempat Musa menerima wahyu), ketika Kami sempurnakan penyerahan kitab Taurat kepadanya, dan engkau juga tidak termasuk dalam golongan yang menyaksikan peristiwa itu.

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الْعَرَبِ إِذْ قَضَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
الْأَمْرَ وَمَا كُنْتَ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٤٤﴾

45. Akan tetapi Kami telah menjadikan beberapa umat (daripada zaman Musa hingga ke zamanmu) sampai berlanjutanlah masa yang mereka lalui. Engkau pula tidak pernah tinggal bersama-sama penduduk negeri Madyan membacakan kepada mereka ayat-ayat Kami (tentang hal Musa di sana), tetapi Kamilah yang mengutus para rasul.

وَلَكِنَّا أَنشَأْنَا قُرُونًا فَتَطَاوَلَ عَلَيْهِمُ
الْعُمُرُ وَمَا كُنْتَ ثَابِتًا فِي أَهْلِ مَدْيَنَ
تَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَلَكِنَّا كُنَّا
مُرْسِلِينَ ﴿٤٥﴾

46. Engkau juga tidak berada dekat Gunung Tursina ketika Kami menyeru (Musa dan memberi wahyu kepadanya dahulu), tetapi rahmat (al-Quran) daripada

وَمَا كُنْتَ بِجَانِبِ الطُّورِ إِذْ نَادَيْنَا
وَلَكِن رَّحْمَةً مِّن رَّبِّكَ لِتُنذِرَ قَوْمًا
مَّا آتَاهُمْ مِن نَّذِيرٍ مِّن قَبْلِكَ لَعَالِهِمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٤٦﴾

Tuhanmu (menerangkan kisah itu) supaya engkau memberi peringatan kepada kaum yang telah lama tidak didatangi sebarang rasul pemberi peringatan sebelumnya, semoga mereka mendapat peringatan.

47. Dan agar mereka tidak mengatakan, ketika azab menimpa mereka disebabkan apa yang mereka lakukan: «Wahai Tuhan kami, mengapa Engkau tidak mengutuskan kepada kami seorang rasul supaya kami mengikut ayat-ayatMu (yang dibawanya), dan supaya kami menjadi golongan orang yang beriman».
48. Maka ketika datang kepada mereka kebenaran (al-Quran) daripada sisi Kami, mereka berkata pula: «Kalaulah (Muhammad) diberikan kitab sebagaimana⁽¹⁾ kitab Taurat yang diberikan kepada Musa». Bukankah mereka dahulu telah kufur dengan apa yang diberikan kepada Musa? Mereka berkata lagi: «Kedua-duanya (al-Quran dan Taurat) itu ialah sihir yang saling membantu. Dan mereka berkata pula: «Sesungguhnya kami kufur terhadap kitab-kitab itu semuanya!»
49. Katakanlah (wahai Muhammad): «Bawakanlah sebuah kitab

وَلَوْلَا أَن نُّصِيبَهُمْ مُّصِيبَةً بِمَا قَدَّمْت
أَيْدِيَهُمْ فَيَقُولُوا رَبَّنَا لَوْلَا أَرْسَلْتَ إِلَيْنَا
رَسُولًا فَتَتَّبِعَ آيَاتِكَ وَتَكُونَ مِنَ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٧﴾

فَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنَا قَالُوا لَوْلَا
أُوتِيَ مِثْلَ مَا أُوتِيَ مُوسَىٰ أَوْ لَوْ
يَكْفُرُوا بِمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ مِنْ قَبْلُ قَالُوا
سِحْرَانِ تَظَاهَرَا وَقَالُوا إِنَّا بِكُلِّ كَفْرٍ وَّاتٍ ﴿٤٨﴾

قُلْ فَأْتُوا بِكِتَابٍ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ هُوَ أَهْدَىٰ

1 Taurat diturunkan malaikat dalam bentuk sebuah kitab yang tertulis dan dijilid sempurna sedangkan al-Quran pula diturunkan secara beransur-ansur.

daripada sisi Allah yang dapat memberi panduan lebih daripada keduanya, aku akan mengikutnya. Jika kamu adalah orang yang benar».

50. Kalau mereka tidak dapat menerima cabaranmu (wahai Muhammad), maka ketahuilah, sesungguhnya mereka hanya mengikut hawa nafsu mereka. Tidak ada yang lebih sesat daripada orang yang mengikut hawa nafsunya tanpa berdasarkan hidayah daripada Allah. Sesungguhnya Allah tidak memberi hidayah kepada kaum yang zalim.
51. Sesungguhnya Kami telah menurunkan firman Kami (al-Quran) dengan berturut-turut kepada mereka, semoga mereka mendapat peringatan.
52. Orang yang Kami berikan kitab sebelum turunnya al-Quran, mereka beriman kepadanya.
53. Apabila al-Quran itu dibacakan kepada mereka, mereka berkata: «Kami beriman kepadanya, sesungguhnya ia adalah perkara yang benar daripada Tuhan kami, sesungguhnya kami telahpun mematuhiinya sebelum ia diturunkan».
54. Mereka itu akan mendapat pahala dua kali⁽¹⁾ disebabkan kesabaran

مِنْهُمَا اتَّبَعَهُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٤٤﴾

فَإِنْ لَمْ يَسْتَجِيبُوا لَكَ فَاعْلَمْ أَنَّمَا
يَتَّبِعُونَ أَهْوَاءَهُمْ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّنْ اتَّبَعَ
هَوَاهُ بَغَيْرِ هُدًى مِنَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
لَآ يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٠﴾

﴿٥١﴾ وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾

الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ
يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾

وَإِذَا أُتِلَ عَلَيْهِمْ قَالُوا ءَأَمْتَابُهُ إِنَّهُ لَأَلْحَقُ مِنْ
رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾

أُولَئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَدْرَءُونَ

1 Mereka diberi pahala dua kali, yang pertama kerana mereka beriman kepada Taurat dan yang kedua kerana beriman kepada al-Quran.

mereka dan juga kerana mereka menolak kejahatan dengan kebaikan, mereka menderma daripada apa yang Kami rezekikan kepada mereka.

55. Apabila mereka mendengar perkataan yang sia-sia, mereka berpaling daripadanya sambil berkata: «Bagi kami amalan kami dan bagi kamu pula amalan kamu. Selamat tinggalah kamu, kami tidak ingin berdamping dengan orang yang jahil».
56. Sesungguhnya engkau (wahai Muhammad) tidak berkuasa memberi hidayah kepada sesiapa yang engkau kasih, tetapi Allah jualah yang berkuasa memberi hidayah kepada sesiapa yang dikehendakiNya. Dialah jua yang lebih mengetahui tentang orang yang mendapat hidayah.
57. Mereka (yang kafir) berkata: «Kalau kami mengikuti hidayah yang engkau bawa itu, pasti kami dengan serta merta akan ditangkap dan diusir dari negeri kami». Mengapa mereka (berkata demikian)? Bukankah Kami telah melindungi mereka dan menjadikan (negeri Makkah) tempat tinggal mereka sebagai tanah suci yang aman, yang dibawa kepadanya hasil tanaman yang pelbagai jenis, sebagai rezeki daripada sisi Kami? Tetapi kebanyakan mereka tidak mengetahuinya.

بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٥٥﴾

وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا لَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَا تَبْتَغِ الْجَاهِلِينَ ﴿٥٥﴾

إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾

وَقَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نَتَّخِظُكَ مِنَ الْغِيظِ وَالْوَيْحِ وَالْخَيْفِ وَالْجَبَلِ الْأَنْجَبِ نَظُنُّكَ كَافِرًا مَذْمُومًا ﴿٥٧﴾

58. Berapa banyak Kami binasakan negeri-negeri yang penduduknya telah berlaku sombong dan tidak bersyukur dalam kehidupannya. Itulah dia tempat-tempat tinggal mereka yang terbiar tidak didiami orang selepas mereka kecuali sedikit sahaja dan sesungguhnya Kamilah yang mewarisi mereka⁽¹⁾.
59. Tuhanmu tidak membinasakan mana-mana negeri sebelum Dia mengutuskan ke negeri itu seorang rasul yang akan membacakan kepada penduduknya ayat-ayat Kami. Kami juga tidak membinasakan mana-mana negeri melainkan setelah penduduknya melakukan kezaliman.
60. Apa jua (harta benda dan lain-lainnya) yang dikurniakan kepada kamu, maka ia adalah merupakan kesenangan hidup di dunia dan perhiasannya. Tetapi apa jua yang ada di sisi Allah (yang disediakan bagi orang yang beriman dan taat) ia adalah lebih baik dan lebih kekal, maka mengapa kamu tidak mahu berfikir?
61. Maka adakah orang yang Kami janjikan kepadanya janji yang baik (balasan syurga) lalu dia mendapatnya, sama seperti orang yang Kami kurniakan menikmati kesenangan hidup di dunia

وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَرْيَةٍ بَطَرَتْ مَعِيشَتَهَا
فَتِلْكَ مَسَلِكُهُمْ لَوْ لَمْ نَسْكَرْ مِنْ بَعْدِهِمْ
إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾

وَمَا كَانَتْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرَى حَتَّى يَبْعَثَ
فِي أُمَّهَارِ سُوْلًا يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا وَمَا
كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا
ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

وَمَا أَوْتِينَا مِنْ شَيْءٍ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
وَزِينَتُهَا وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ وَأَبْقَى
أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٠﴾

أَفَمَنْ وَعَدْنَاهُ وَعَدًّا حَسَنًا فَهُوَ لَاقِيهِ كَمَنْ
مَتَّعْنَاهُ مَتَّعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا ثُمَّ هُوَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِّينَ ﴿٦١﴾

1 Tempat itu kosong dan tidak diduduki lagi setelah mereka dibinasakan, hingga tempat itu kembali kepada Allah s.w.t.

kemudian pada hari kiamat dia termasuk dalam golongan yang dibawa (untuk menerima azab neraka)?

62. Pada hari (kiamat itu) Allah menyeru mereka lalu bertanya: «Mana dia sekutu-sekutuKu, yang kamu anggap mereka (menjadi tuhan dan dapat memberikan pertolongan)?»
63. Mereka yang berhak menerima hukuman berkata: «Wahai Tuhan kami, merekalah yang telah menyesatkan kami, lalu kami sesatkan mereka sebagaimana kami telah sesat. Kami mengakui kepadaMu bahawa kami tidak bertanggungjawab (terhadap kekufuran mereka). Mereka tidak menyembah kami».
64. Dan dikatakan (kepada mereka): «Panggillah makhluk-makhluk dan benda-benda yang kamu jadikan sekutu Allah». Lalu mereka memanggilnya, tetapi makhluk-makhluk dan benda-benda itu tidak menyahut panggilan mereka, dan mereka tetap melihat azab serta berharap kalaulah mereka di dunia dahulu mengikut hidayah.
65. Pada hari (kiamat itu) Allah menyeru mereka lalu bertanya: «Apakah jawapan kamu kepada para rasul yang diutus kepada kamu dahulu?»

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ
الَّذِينَ كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٦٢﴾

قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ آغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا
تَبَرَّأْنَا إِلَيْكَ مَا كَانُوا إِيَّانَا يَعْبُدُونَ ﴿٦٣﴾

وَقِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَآلَمُ
يَسْتَجِيبُوا لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ
كَانُوا يَهْتَدُونَ ﴿٦٤﴾

وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ
الْمُرْسَلِينَ ﴿٦٥﴾

66. Gelaplah kepada mereka pada hari itu segala berita dan peristiwa (yang telah lalu), maka mereka tidak dapat mempersoalkannya.
67. (Demikianlah akibat orang yang derhaka), adapun orang yang bertaubat dan beriman serta beramal soleh, maka semoga dia menjadi orang yang berjaya.
68. Tuhanmu menciptakan apa yang dikehendakiNya, Dialah juga yang memilih (makhlukNya untuk sesuatu tugas atau keutamaan dan kemuliaan), tidak layak bagi sesiapapun memilih (selain daripada pilihan Allah). Maha Suci Allah dan Maha Tinggi keadaanNya daripada apa yang mereka sekutukan denganNya.
69. Tuhanmu mengetahui apa yang terpendam dalam hati mereka dan apa yang mereka zahirkan.
70. Dialah Allah tiada Tuhan melainkan Dia. Segala puji bagiNya di dunia dan di akhirat. Hanya Dia yang berkuasa menghukum serta kepadaNya kamu semua dikembalikan.
71. Katakanlah: «Apa pendapat kamu jika Allah menjadikan bagi kamu malam selama-lamanya hingga ke hari kiamat, tuhan manakah selain Allah yang dapat membawakan cahaya kepada kamu? Maka mengapa kamu tidak mahu mendengar?»

فَعَمِيَتْ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا
يَسْتَأْذِنُونَ ﴿٦٦﴾

فَأَمَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَعَسَىٰ أَنْ
يَكُونَ مِنَ الْمُفْلِحِينَ ﴿٦٧﴾

وَرَبُّكَ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ
سُبْحَانَ اللَّهِ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٨﴾

وَرَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا
يُعْلِنُونَ ﴿٦٩﴾

وَهُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْاَهْوَالُ الْحَمْدُ فِي الْاُولَىٰ
وَ الْاٰخِرَةِ وَ لَهُ الْحِكْمُ وَ الْبِيْرُ وَ تُرْجَعُونَ ﴿٧٠﴾

قُلْ اَرَأَيْتُمْ اِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ اللَّيْلَ
سَرْمَدًا اِلَىٰ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مِنْ اِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِضِيَاءٍ اَفَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾

72. Katakanlah lagi: «Apa pendapat kamu jika Allah menjadikan bagi kamu siang selama-lamanya hingga ke hari kiamat? Tuhan manakah selain Allah yang dapat membawakan malam kepada kamu bagi kamu berehat padanya? Maka mengapa kamu tidak mahu melihat?»
73. Di antara rahmatNya, Dia menjadikan bagi kamu malam dan siang supaya kamu dapat berehat padanya dan berusaha mencari rezeki daripada kurniaanNya, juga semoga kamu bersyukur.
74. Pada hari (kiamat) Allah akan menyeru mereka lalu bertanya: «Mana dia sekutu-sekutuKu yang kamu katakan dulu?»
75. (Pada hari itu) Kami keluarkan daripada setiap umat seorang saksi⁽¹⁾, lalu Kami katakan (kepada golongan yang kafir): «Bawalah keterangan dan bukti kebenaran kamu». Maka ketahuilah kebenaran (tauhid) itu hanya bagi Allah, telah hilang lenyap daripada mereka apa yang mereka ada-adakan dahulu.
76. Sesungguhnya Qarun⁽²⁾ adalah daripada kaum Musa, kemudian dia berlaku sombong dan zalim terhadap mereka. Kami telah mengurniakan nya pelbagai jenis

قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ
سَرْمَدًا إِلَى يَوْمِ الْفَيْصَةِ مِنَ آلِهَةٍ غَيْرَ اللَّهِ
يَأْتِيكُمْ بِاللَّيْلِ تَسْكُونُونَ فِيهِ أَفَلَا
تُبْصِرُونَ ﴿٧٢﴾

وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لِتَسْكُنُوا فِيهِ وَلِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ
وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾

وَيَوْمَ يَأْتِيَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَآئِيَ الَّذِينَ
كُنْتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾

وَنَزَعْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدًا فَقُلْنَا هَاتُوا
بُرْهَانَكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ
وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ﴿٧٥﴾

﴿٧٦﴾ إِنَّ قَارُونَ كَانَ مِنْ قَوْمِ مُوسَى فَبَغَى عَلَيْهِمْ
وَآتَيْنَاهُ مِنَ الْكُنُوزِ مَا إِنَّ مَفَاتِحَهُ لَتَنُوءُ
بِالْعَصْبَةِ أَوْ لِي الْقُوَّةُ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ
إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ ﴿٧٦﴾

1 yang menjadi saksi disini ialah rasul yang telah diutus kepada mereka.

2 Qarun adalah salah seorang sepupu nabi Musa a.s.

kekayaan sehinggakan anak-anak kuncinya menjadi beban yang sungguh berat untuk dipikul oleh sebilangan orang yang kuat. (Dia menyombongkan diri) ketika kaumnya berkata kepadanya: «Janganlah engkau bermegah-megah, sesungguhnya Allah tidak suka kepada orang yang bermegah-megah».

77. «Dapatkanlah pahala dan kebahagiaan hari akhirat dengan harta kekayaan yang telah dikurniakan Allah kepadamu dan janganlah engkau melupakan bahagianmu (keperluan dan bekalanmu) daripada dunia. Lakukanlah kebaikan (kepada hamba-hamba Allah) sebagaimana Allah melakukan kebaikan kepadamu. Janganlah engkau melakukan kerosakan di muka bumi, sesungguhnya Allah tidak sukakan orang yang melakukan kerosakan».

78. Qarun menjawab (dengan sombongnya): «Aku dikurniakan kekayaan ini disebabkan pengetahuan dan kepandaian yang ada padaku». Tidakkah dia mengetahui bahawa Allah telah membinasakan sebelumnya umat-umat yang terdahulu, yang lebih kuat daripadanya dan lebih banyak mengumpulkan harta kekayaan? (Ingatlah), orang yang berdosa tidak lagi ditanya tentang dosa-dosa mereka.

وَاتَّبِعْ فِي مَاءِ آتَمِكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي وَأَوَّلَتْ رِيعَاتِهِ أَنَّ اللَّهَ قَدْ أَهْلَكَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ أَشَدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَأَكْثَرُ جَمْعًا وَلَا يُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٨﴾

79. Kemudian Qarun keluar kepada kaumnya dengan memakai perhiasannya. Maka orang yang inginkan kesenangan kehidupan dunia berkata: «Alangkah baiknya kalau kita ada kekayaan seperti Qarun! Sesungguhnya dia seorang yang bernasib baik».
80. Berkata pula orang berilmu (di antara mereka): «Janganlah kamu berkata demikian, pahala daripada Allah lebih baik bagi orang yang beriman dan beramal soleh. Tidak akan dapat menerima (pahala) itu melainkan orang yang bersabar».
81. Lalu Kami timbuskannya bersama-sama dengan rumahnya di dalam tanah. Tidak ada sebarang golongan yang boleh menolongnya daripada azab Allah dan dia pula tidak dapat menolong dirinya sendiri.
82. Orang yang dulunya bercita-cita mendapat kekayaan seperti Qarun mulai sedar lalu berkata: «Aduhai! Sesungguhnya Allah memewahkan rezeki bagi sesiapa yang dikehendakiNya daripada hamba-hambaNya, dan Dialah juga yang menyempitkannya. Kalau tidak kerana Allah memberi pertolongan kepada kita pastilah kita akan dibinasakan dengan tertimbus di dalam tanah (seperti Qarun). Aduhai! Sesungguhnya orang yang kufurkan nikmat Allah itu tidak akan berjaya!»

فَاحْرَجَ عَلَى قَوْمِهِ فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا لَبِيتَ لَنَا مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٧٩﴾

وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلِكُ تَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِمَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلَقِّئُهَا إِلَّا الصَّادِقُونَ ﴿٨٠﴾

فَحَسَفْنَا بِهِ وَبِدَارِهِ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُوهُ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مِنَ الْمُنتَصِرِينَ ﴿٨١﴾

وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَتَّوْا مَكَانَهُ بِآلِ آمِيں يَقُولُونَ وَيَكَانَ اللَّهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَتَقْدِرُ لَوْ لَا أَنْ مَنَّ اللَّهُ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا وَيَكَانَهُ لَا يَقْلُحُ الْكٰفِرُونَ ﴿٨٢﴾

83. Negeri akhirat itu Kami sediakan bagi orang yang tidak mahu meninggi diri dan tidak melakukan kerosakan di atas muka bumi. Kesudahan yang baik adalah bagi orang yang bertakwa.
84. Sesiapa yang datang membawa amalan baik (pada hari akhirat) maka baginya balasan yang lebih baik. Dan sesiapa yang datang membawa amalan jahat, maka mereka tidak dibalas melainkan dengan apa yang mereka lakukan.
85. Sesungguhnya Allah yang mewajibkan kepadamu (beramal dan menyampaikan) al-Quran (wahai Muhammad) sudah pasti akan mengembalikan⁽¹⁾ engkau ke tempat yang engkau cintai. Katakanlah (kepada kaum yang menentangmu): “Tuhanku lebih mengetahui siapa yang membawa hidayah dan siapa pula yang berada dalam kesesatan yang nyata”.
86. Engkau (wahai Muhammad) tidak pernah berharap supaya al-Quran ini diturunkan kepadamu, sebaliknya ia hanyalah sebagai rahmat daripada Tuhanmu, maka janganlah engkau menjadi orang kafir.
87. Dan janganlah mereka (yang ingkar) dapat menghalangmu daripada ayat-ayat Allah selepas ia diturunkan kepadamu. Serulah

تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَاهُمُ الَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ
عُلُوفًا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿٨٣﴾

مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ وَحَيْرٌ مِمَّنْهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا
السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٤﴾

إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَأْدُكَ إِلَى
مَعَادِ رَبِّكَ أَعْلَىٰ مِنْ جَاءَ بِالْهُدَىٰ وَمَنْ
هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٨٥﴾

وَمَا كُنْتَ تَرْجُو أَنْ يُلْقَىٰ إِلَيْكَ الْكِتَابُ
إِلَّا الرَّحْمَةً مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ ظَاهِرًا
لِلْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾

وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أَنْزَلَتْ
إِلَيْكَ وَأَدْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٨٧﴾

1 Allah telah berjanji untuk mengembalikan Rasulullah s.a.w ke kota Mekah yang berlaku pada tahun ke 8 hijrah.

manusia kepada Tuhanmu, dan janganlah engkau menjadi daripada golongan yang musyrik.

88. Janganlah engkau menyembah tuhan yang lain bersama-sama Allah. Tiada Tuhan melainkan Dia. Setiap sesuatu akan binasa melainkan wajahNya (Allah). Dia mempunyai kuasa memutuskan segala hukum dan kepadaNya lah kamu semua dikembalikan.

وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
 كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ لَهُ الْحُكْمُ
 وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿١٠٨﴾

